Год. II. София, сряда, 29 февруари 1928 год. Цена 1 левъ Брой 416

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½ година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 600; ½ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долара; ½ год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годишни и вѣчнални . 40 лв.

Телефонъ № 2891.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: пл. „Славейковъ" № 1.

Директоръ: Г. Кулишевъ

Убийствата въ Македония и О. н.

Изложение на Македонския националенъ комитетъ

На 24 т. м. Националния комитетъ на македонскитѣ емигрантски организации въ България е изпратилъ до главния секретарь на Обществото на народитѣ, въ Женева, следното изложение:

Ваше превъзходителство,

Преди нѣколко месеца, на 31 октомврий 1927 г., въ градъ Щипъ, Македония, територия на кралството С. х. с., бѣха убити *Михаилъ Гавриловъ* 70 годишенъ старецъ и неговия 36 годишенъ синъ *Христо Михаиловъ*. Убийцитѣ останаха незаловени и неоткрити. Всички обстоятелства, които придружаваха това двойно убийство, навеждаха повелително на следнитѣ нѣколко извода: *първо*: че престѫплението е извършено съ знанието и участието на сръбскитѣ власти; *второ*, че двѣтѣ жертви сѫ погубени само защото сѫ респективно баща и братъ на единъ виденъ борецъ противъ днешното непоносимо положение въ нашето отечество, а именно на Иванъ Михаиловъ, членъ на Централния комитетъ на Вѫтрешната македонска революционна организация; *трето*, че това убийство е изразъ на единъ новъ курсъ въ терористичната система, прилагана отъ сръбскитѣ власти и предвестниккъ на нови, многобройни престѫпления отъ сѫщия характеръ.

И наистина, не следъ дълго време, на 27 ноемврий 1927 г., въ *Гевгели* бѣ убитъ мѣстния първенецъ *Христо Григоровъ*. И въ този случай, нито убийцитѣ бидоха заловени или открити, нито сѫ направени арести, нито е започнатъ нѣкакъвъ процесъ.

На 12 декемврий с. г., единъ сръбски жандармерийски ефрейторъ застреля всрѣдъ *Струмица* мѣстния житель *Тома Куюмджиевъ*, подъ предлогъ че искалъ да бѣга, когато го водѣлъ отъ затвора при сѫдебния следователь. Тома Куюмджиевъ принадлежеше на едно българско семейство, което е било винаги изложено на жестоки преследвания отъ страна на сръбскитѣ власти. Неговиятъ братъ Арсо Куюмджиевъ още преди нѣколко години се е видѣлъ принуденъ да търси спасение въ изгнанието, а Мито Куюмджиевъ се е самоотровилъ, за да се избави отъ нови мѫчения, следъ като е билъ затварянъ и изтезаванъ на два пѫти и следъ като узналъ, че пакъ сѫ го търсили за да го хвърлятъ въ затвора. Убиецътъ на Тома Куюмджиевъ нито бѣ обезпокоенъ съ каквото и да било отъ сръбскитѣ власти.

На 29 декемврий, въ *Неготино*, кавадарски окрѫгъ, бѣ убитъ младежа *Георги Ангюшевъ*, който е проявявалъ свободенъ и гордъ духъ и нѣкои отъ близкитѣ роднини на когото се намирали въ България. Убиецътъ или убийцитѣ оставатъ и до днесъ незаловени, нито се направи нѣкакво усилие за това отъ страна на сръбскитѣ власти.

На 31 януарий 1928 г. въ *Тетово*, предъ дома му бѣ убитъ адвоката *Борисъ Стояновъ Андрейчинъ*, синъ на българския учитель и училищенъ инспекторъ Андрей Стояновъ. Убиецътъ, който носелъ на главата си шайкачъ, сиречъ сръбска военна фуражка, не е нито заловенъ, нито потърсенъ отъ полицията.

На 15 т. м. въ *Скопие* бѣ убитъ аптекаря *Миланъ Геновъ*, единъ отъ първенцитѣ на града. Убиецътъ е излѣзълъ спокойно отъ аптеката следъ своето злодеяние и сръбскитѣ власти не сѫ предприели нищо за залавянето му.

За мотивитѣ на всички тия престѫпления сръбскитѣ вестници дадоха забъркани, противоречиви и абсурдни обяснения. Ясно е обаче, че се касае до една система, продиктувана отъ желанието да се избиватъ първенци, които сръбската власть счита като пречка за своитѣ денационализаторски планове и чрезъ тѣхното унищожение вѣрва да отслаби духа и волята на потиснатото население. Тази система се прилага съ още по-голѣма жестокость въ селата, отъ кѫдето мѫчно се добиватъ сведения. Така напримѣръ узнаваме, че преди нѣлолко месеца въ с. *Неокази*, Кратовска околия, сѫ заклани отъ органи на сръбската власть братята *Пано и Лази Кралеви*; въ с. *Ямище*, тоже кратовско, е убитъ *Алексо Велковъ* и т. н. Нека добавимъ, че отъ мирния договоръ до днесъ въ Македония сѫ избити отъ органи на сръбската власть нѣколко стотици невинни българи, за повечето отъ които Националния комитетъ притежава поименен списъкъ, съ означение мѣстото и на датата на убийството.

Ваше превъзходителство,

Като ви съобщаваме гореизложеното, ние ви молимъ, отъ името на македонската емиграция въ България, както и отъ името на нашитѣ братя въ поробеното отечество, лишени днесъ отъ всѣкаква възможность да издигнатъ гласъ на протестъ, да сезирате членоветѣ на почитаемия северъ на О. н. съ мѣркитѣ, които трѣбва да се взематъ, за да се тури край на това систематично изтрѣбление на нашитѣ съотечественици и за да се наложи най-после на сръбскитѣ власти да зачитатъ правата на българското население въ Македония, предвидени въ Сенъ-Жерменския договоръ за покровителството на малцинствата въ кралството на С. х. с. Искаме да вѣрваме, че О. н. не ще може повече да отминава съ мълчание грознитѣ известия, които идатъ отъ Македония и които сѫ отъ естество да потресатъ всѣка човѣшка съвесть, както и да зададатъ най-сериозни безпокойства за мира въ Балканитѣ и Европа.

Приемете и пр.